

[Støtter.]

for pro forma og således statuere opretholdt skattepligt.

Jeg spørger derfor ministeren: vil man under de fortsatte overvejelser og forhandlinger søge klarhed på dette punkt, eventuelt gennem en lovændring?

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg kan til det sidste spørgsmål, som hr. Støtter rejser, sige, at det er jo, som også spørgeren gav udtryk for, sådan, at der i dag findes nogle bestemmelser herom, og der findes også en række afgørelser, herunder også afgørelser fra landsskatteretten.

Jeg er ikke bekendt med de mere detaljerede problemer, som ligger bag ved det spørgsmål, hr. Støtter rejser, men jeg vil gerne give det tilsagn, at jeg med udgangspunkt i, at sagen har været rejst her af hr. Støtter, vil gøre mig bekendt med dels den praksis, der følges, dels den problemstilling, som hr. Støtter her har rejst, og med udgangspunkt i det vurdere, om der er behov for en forenkling og klargøring på dette punkt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Voigt (FP) til indenrigsministeren:

„Finder ministeren det rimeligt nu at tage reglerne om civilt beredskab i virksomheder, bedriftsværn, og ejendomme, karréværn, op til revision?“

(Spm. nr. 161).

Skriftlig begrundelse.

De nævnte regler blev fastsat i Koreakrigens dage, da vi endnu var under indtryk af erfaringerne fra 2. verdenskrig.

Hele samfundssituationen — indadtil og udadtil — har jo siden ændret sig så væsentligt, at reglerne nu på mange virker latterlige og skaber modvilje, som ingen kan være interesseret i.

Den umiddelbare anledning til spørgsmålet er oplysninger om en Århusvirksomheds trusler om at sætte 400 mand på gaden og lukke virksomheden, hvis den tvinges til at oprette bedriftsværn, hvilket fabrikanten har oplyst til dagbladet Børsen den 21. maj 1975 og er refereret i Ekstra Bladet den 22. maj.

Fra Børsen citeres: „Civilforsvarschef E.

Lynggaard, Århus: Hvis firmaet siger nej, anmeldes sagen til politiet. Der ligger allerede en anmeldelse klar i skrivebordsskuffen. Civilforsvarschefen siger, at man har været uhyre langmodig i denne sag, og at man i øvrigt tilbyder alle virksomheder en 3-årig ordning, hvis de beder om det. Lynggaard indrømmer, at langt fra alle virksomheder med over 75 ansatte har bedriftsværn. I den lokale kommunes kommission har man ligefrem ansat folk til at opspore synderne. Detektivernes arbejde består i at læse aviser og hente oplysninger i arbejdstilsynet m.v.“

Fra Ekstra Bladets leder citeres: „Ærlig talt, dette er for vanvittigt. Hvis der ikke kan findes en mere passende beskæftigelse til den århusianske civilforsvarschef end den, han udøver for øjeblikket til åbenlys skade for det lokale erhvervsliv, ja, så må han sættes på pension sammen med den fortidslevning af en lov, han render og generer folk med.“

Endvidere stod der i lederen: „Ifølge denne støvede lovgivning skal virksomheder med mindst 75 ansatte etablere et bedriftsværn og til dette værn anskaffe sig for 40.000 kr. karklude, armbind, pionérøkser, farvekridt, stearinlys, brandsprøjter m.v. Har man hørt magen? Atomkrigens rædsler lindret med karklude og armbind. Storm P. kunne ikke have udtænkt den nødplan mere genialt.“

Ærlig talt, hr. minister, kan mon nogen mennesker, som lever i året 1975, være uenig i det her nævnte?

Voigt (FP):

Som jeg har skrevet i min begrundelse, stammer disse bestemmelser helt tilbage fra Koreakrigens tid, og det vil sige, at der er gået et lille kvart århundrede, så det er vel nok tiden at tage disse bestemmelser op til revision.

Der var et medlem af venstres folketingsgruppe, der sagde til mig før, at hvis jeg lod være at gå herop nu, ville ministeren gå på talerstolen og sige ja, og så kunne jeg bagefter gå op og sige tak. Jeg er nu ikke så helt sikker på, at det ville være tilfældet.

Men jeg vil da gerne stille det tillægsspørgsmål til ministeren: opfylder man de bestemmelser, der står i bekendtgørelse nr. 39 af 6. februar 1951, hvori der står, at i enhver offentlig eller privat virksomhed med et vist